

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. P. Ď.** nar.: X., trvale bytom B., v zastúpení *JUDr. B. B., advokát so sídlom B.*, proti žalovanej: **Paneurópska vysoká škola, Fakulta práva**, Tomášikova 20, 821 02 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 116/R-2007 z 5. decembra 2007, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 25/2008-35 zo dňa 14. decembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 25/2008-35 zo dňa 14. decembra 2010 vo výroku, v ktorom zastavil konanie vo veci žaloby týkajúcej sa vylúčenia žalobcu zo štúdia **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 25/2008 – 35 zo dňa 14. decembra 2010 vo výroku, v ktorom súd zamietol návrh žalobcu v časti týkajúcej sa nečinnosti orgánov verejnej správy podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa žalobou doručenou na Krajský súd v Bratislave 11. februára 2008 domáhal zrušenia rozhodnutia rektora Bratislavskej vysokej školy práva č. 116/R-2007 zo dňa 5. decembra 2007 a rozhodnutia dekana právnickej fakulty Bratislavská vysoká škola práva č. 3523/2007 zo dňa 31. októbra 2007 (ďalej len „rozhodnutie č. 116/R-2007 zo dňa 5. decembra 2007 a rozhodnutie č. 3523 zo dňa 31. októbra 2007“). Krajský súd uznesením

uvedeným v záhlaví tohto rozhodnutia vo výroku 1-zastavil konanie v časti žaloby týkajúcej sa vylúčenia žalobcu zo štúdia, vo výroku 2 - napadnutého uznesenia, v ktorom sa žalobca domáhal, aby žalovaná (Bratislavská vysoká škola práva) rozhodla o jeho žiadosti o prerušenie štúdia zo dňa 21. júna 2007 v lehote 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, krajský súd žalobu týkajúcu sa nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 250t OSP zamietol, súčasne rozhodol, že žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

Proti obom výrokom napadnutého uznesenia podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie. V odvolaní poukazom na článok 46 ods. 2 Ústavy SR, článok 33 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, § 2 ods. 1, 4 zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 131/2002 Z.z.“) ako aj na ustanovenie § 244 ods. 1, 2, 3 OSP, § 108 zákona č. 131/2002 Z.z. konštatoval, že súd zastavil predmetné konanie na základe nesprávnej právnej úvahy, nakoľko z ustanovenia § 108 zákona č. 131/2002 Z.z. nie je možné vyvodiť záver, že vo veci žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o vylúčení zo štúdia nie je daná príslušnosť súdu. Tvrdil, že ustanovenie § 108 zákona č. 131/2002 Z.z. je možné chápať len ako ustanovenie upravujúce podmienky rozhodovania, v žiadnom prípade však nie ako ustanovenie vynímajúce rozhodnutia o vylúčení zo štúdia podľa vysokoškolského zákona zo súdneho prieskumu. Podľa žalobcu takéto rozhodnutie nie je zo súdneho prieskumu vylúčené a to ani týmto zákonným ustanovením, nakoľko takéto ustanovenie by bolo v rozpore s článkom 46 ods. 2 Ústavy SR.

Ďalej dôvodil tým, že tvrdenie o späťvzatí žiadosti o prerušenie štúdia je účelové a jeho úlohou bolo preklenúť pochybenia žalovaného, ktorý po viac ako 2 mesiacoch po podaní údajného späťvzatia, v napadnutom rozhodnutí, o žiadosti o preskúmanie rozhodnutia dekana o vylúčení zo štúdia uvádza, že o žiadosti o prerušenie štúdia nebolo rozhodnuté z dôvodu už skôr začatého disciplinárneho konania, teda nie z dôvodu späťvzatia žiadosti. Podľa žalobcu jeho žiadosť o poskytnutie individuálneho termínu skúšok nemožno považovať za späťvzatie žiadosti o prerušenie štúdia zo dňa 21. júna 2007, tieto dve žiadosti sa navzájom nevyklučujú. Žalobca poukázal aj na to, že rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné z dôvodu, že žalobca z obsahu uznesenia nevie a nemôže vedieť, podľa akého ustanovenia súd konanie v časti žaloby o preskúmanie rozhodnutia o vylúčení zo štúdia zastavil a to z dôvodu, že ho súd neuviedol. Konanie o žalobe, ktoré prvostupňový súd zastavil, sa týka žaloby o preskúmanie rozhodnutí vysokej školy o vylúčení žalobcu zo štúdia, jedná sa teda

jednoznačne o rozhodnutia správneho orgánu a o rozhodnutia, v ktorých sa podľa § 244 ods. 2 OSP rozhoduje o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy, teda ide o rozhodnutia, ktoré sú subsumované v definícii § 244 ods. 3 OSP, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva a právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté, pričom postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Žalobca podal odvolanie súčasne aj proti výroku, v ktorom súd návrh žalobcu v časti týkajúcej sa nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 250t OSP zamietol. Súčasne žiadal priznať trovy konania.

K podanému odvolaniu sa vyjadrila žalovaná, t.č. pod novým názvom Paneurópska vysoká škola, Fakulta práva, so sídlom Tomášikova 20, 821 02 Bratislava, ktorá uviedla, že podľa jej názoru s poukazom na § 108 zákona 131/2002 Z.z. o vysokých školách rozhodnutie o vylúčení žalobcu zo štúdia na vysokej škole nie je rozhodnutie správneho orgánu a teda nepatrí do prieskumnej činnosti súdu v rámci správneho súdnictva. Tvrdil, že žalobca nebol zo štúdia vylúčený pre odsúdenie za trestný čin ako disciplinárne opatrenie, ale bol vylúčený pre neprospech v zmysle § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP, preskúmal v rozsahu podaného odvolania napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné, a to vo vzťahu k výroku prvostupňového súdu, v ktorom súd konanie zastavil.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy; preskúmajú zákonnosť rozhodnutia a postupu orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy ako aj orgánov záujmovej samosprávy a d'alších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej lej „rozhodnutie správneho orgánu). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako

aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2, 3 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia postupu (§ 247 ods. 1 OSP) sa postupuje v zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP.

Správny súd preskúmava zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia, postupu správneho orgánu a posudzuje, či je pravdivé tvrdenie žalobcu, že bol rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátený na svojich právach. Limitom súdneho prieskumu je zákonnosť, pričom zákonnosť rozhodnutí, postupov je súlad týchto rozhodnutí a postupov s platným právnym poriadkom v Slovenskej republike.

Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd (článok 46 ods. 2 Ústavy SR).

Podľa § 108 zák. č. 131/2002 Z.z., všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na rozhodnutia podľa tohto zákona okrem rozhodnutia o uložení pokuty podľa § 2a, rozhodnutie o zastavení konania podľa § 47, rozhodnutie o udelení oprávnenia podľa § 49a, rozhodovanie o priznaní sociálneho štipendia (§ 96 ods. 1 až 6) a rozhodovanie o uznaní dokladov o vzdelaní na akademické účely (§106).

Ako vyplýva z gramatického výkladu ustanovenia § 108 zákona 131/2002 Z.z. o vysokých školách, toto ustanovenie vylučuje pôsobnosť všeobecného predpisu o správnom konaní na konanie a rozhodovanie, aj vo veciach vylúčenia študenta zo štúdia na vysokej škole, avšak vylúčenie pôsobnosti Správneho poriadku na konanie o vylúčení zo štúdia samé o sebe neznamena i vylúčenie týchto rozhodnutí zo súdneho prieskumu. Podľa článku 46 ods. 2 Ústavy SR každé rozhodnutie orgánu verejnej správy je preskúmateľné súdom, pokiaľ zákon ho výslovne nevylúči z preskúmania. Zákon č. 131/2002 Z.z., v žiadnom zo svojich ustanovení nevylučuje právomoc súdu preskúmať rozhodnutia vydané podľa tejto právnej normy. Potom nemá oporu v ust. § 108 zákona č. 131/2005 Z.z. právny názor prvostupňového

súdu, že súdny prieskum žalobcom napadnutých rozhodnutí je podľa § 108 zákona č. 131/2002 Z.z. vylúčený.

Naopak v zmysle ustanovení § 244 OSP vyplýva právo žalobcu domáhať sa prieskumu rozhodnutia a postupov aj právnických osôb, ktorým zákon zveril rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. V danom prípade je jednoznačné, že zákonom č. 131/2002 Z.z. zákonodarca zveril vysokým školám a im príslušným orgánom kompetenciu rozhodovať aj o vylúčení študenta zo štúdia na vysokej škole a je nepochybné, že takýmto rozhodnutím, môže byť táto fyzická osoba ukrátená na svojich právach, a že ide o vzťah verejnoprávny, navyše ide o realizáciu práva na vzdelanie ako Ústavou SR garantovaného práva na vzdelanie a preskúmanie takého rozhodnutia je neprípustné vylúčiť zo súdneho prieskumu (čl. 46 ods. 2 vety druhej Ústavy SR).

Najvyšší súd konštatuje, že neboli splnené zákonné podmienky pre zastavenie konania o žalobe žalobcu na preskúmanie napadnutých rozhodnutí o vylúčení žalobcu zo štúdia na vysokej škole a je daná právomoc súdu, v danom prípade krajského súdu na konanie a rozhodovanie v tejto veci.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd zrušil prvý výrok uznesenia krajského súdu, ktorým konanie o prieskume rozhodnutí o vylúčení žalobcu zo štúdia na vysokej škole súd zastavil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s poukazom na ustanovenie § 221 ods. 1 písm. f/ a § 221 ods. 2 OSP, nakoľko krajský súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Vysloveným právnym názorom s poukazom na § 226 OSP je prvostupňový súd viazaný. V ďalšom konaní rozhodne aj o náhrade trov celého konania, pričom sa vysporiada aj so skutočnosťou, že žalobca podal žalobu voči žalovaným v rade 1, 2, 3.

Vo veci odvolania, ktoré podal žalobca proti druhému výroku rozhodnutia prvostupňového súdu, ktorým súd žalobu v časti týkajúcej sa nečinnosti orgánu verejnej správy zamietol, s poukazom na ustanovenie § 250t ods. 7 OSP odvolací súd odvolacie konanie podľa štvrtej hlavy odmietol ako neprípustné (§ 246c a § 218 ods. 1 písm. c/ OSP).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **n i e** je prípustný.

V Bratislave 31. mája 2011

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková